

Διευθυντής ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ

Διαχειριστής ΕΜΜ. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

«Τὸ μεγαλύτερον τῶν Γραφῶν
μέ εκπλήττει, ἡ δ' ἀγιότης τοῦ
Εὐαγγελίου λαλεῖ εἰς τὴν καρ-
δίαν μου».

(Ρουσσώ)

Ἐκαστον βιβλίον, ἐφ' ὅσον μεταλαμπαδεύει τὸ ἀσθενὲς φῶς τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως ἀπὸ μιᾶς διανοίας εἰς τὴν ἄλλην, εἶναι ἄξιον ἐκτιμήσεως· τὸ Εὐαγγέλιον ὅμως, ἐπειδὴ μεταδίδει τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς θείας σοφίας, εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ καὶ εκπλήξεως.

Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ φωτοδόλος ἐστία πάσης ἡθικῆς μορφώσεως. Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ὁ φωταυγὴς φάρος, ὅστις διέχουσε καὶ διαχέει τὰς θείας ἀκτῖνας εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ζόφου καὶ τῆς ἀχλύος τῆς ἁμαρτίας ἐσκοτισμένας ψυχάς. Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ὁ ἥλιος, ὅστις αὐγάζει τὰς ψυχάς. Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ ἀνωθεν πεμπομένη πνευματικὴ δρῶσα, ἥτις προάγει τὸ πνευματικὸν γεῶργιον.

Τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι οὐράνιος ἐπιστολή, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν ὑφίσταται συγκοινωνία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, μένει δ' ὁ τῆς γῆς ὁδοιπόρος ἔρημος πάσης ὑψηλῆς παρηγορίας καὶ ἀνακουφίσεως. — Τὸ Εὐαγγέλιον τέλος ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος εἶναι δι' ἡμᾶς οὐράνιος λαμπτήρ.

Ἐπ' αὐτοῦ οἱ λαοὶ ἡθικοποιήθησαν, αἱ συνειδήσεις ἀνέ-
ζησαν καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐν γένει ἀπέκτησε νέον ἡθικὸν
σθένος.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἀπλῶς ὡς διάπυρος μύδρος ῥιφθὲν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος τὴν δουλείαν κατέβαλε, τὴν εἰδωλολατρείαν ἀνέτρεψε, τὰς καρδίας συνεκλόνησε, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀδικίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ ἀνῆκοδόμησε τὰ πε-

ρίλαμπρα τῆς δικαιοσύνης, ἀδελφότητος, καὶ ἰσότητος μέ-
γαλα. — Ἀπάντα τὰ φωτεινὰ πνεύματα παρεδέχθησαν
τὴν ἡθικοποιὸν καὶ ἀνακαινιστικὴν τοῦ Εὐαγγελίου δύναμιν.

«Τὸ Εὐαγγέλιον, λέγει ὁ δεσμώτης τῆς Ἀγ. Ἑλένης
Ναπολέον ὁ Α', κέκτῃται μυστηριώδη δύναμιν ἐπενεργού-
σαν ἐπὶ τοῦ γνωστικοῦ καὶ θέλγους τὴν καρδίαν μας. Τὸ
Εὐαγγέλιον δὲν εἶναι ἀπλῶς βιβλίον ἀλλὰ ζῶσα καὶ δρῶσα
ὑπαρξίς, οὐδαμοῦ δ' εὐρίσκει τις τὴν σειρὰν τῶν ὡραίων
αὐτῶν ἰδεῶν, αἵτινες παρελαύνουσιν ἐνώπιόν μας, ὥσπερ τάγ-
ματα οὐρανοῦ στρατιᾶς, διεγείρουσαι εἰς τὴν ψυχὴν μας
ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ αἶσθημα, ὅπερ διεγείρεται ἐπὶ τῇ θέᾳ
τοῦ ἀστερέοντος οὐρανοῦ».

«Καλῶς ποιοῦσιν οἱ ἐπιζητοῦντες ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, γρά-
φει ὁ πολὺς Κάντιος, τὴν μόνην αὐτῶν ἐσωτερικὴν κη-
πράνουν, διότι τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι ἡ ἀνεξάντλητος πηγὴ
πασῶν τῶν ἀληθειῶν, αἵτινες, ὅταν ὁ νοῦς ἅπαν τὸ ἑαυτοῦ
ἔδαφος ἐξαντλήσῃ, οὐδαμοῦ ἄλλοθι ὑπάρχουσι».

«Τὸ Εὐαγγέλιον, προσθέτει ὁ ἀπολογητὴς τοῦ Χριστι-
ανισμοῦ Γκυζώτος, εἶναι ὁ καθρέπτης, εἰς ὃν, ἐάν τις προσ-
βλέψῃ, δύναται νὰ ἴδῃ ἀληθῶς τὰς κηλίδας τῆς ψυχῆς του
καὶ τοῦ βίου του».

«Δὲν δύναμαι νὰ συγκρίνω τὴν Ἀγ. Γραφήν, ἔγραψεν ὁ
περικλεὲς παιδαγωγὸς Zeller, πρὸς τὸ κάλλιστον τῶν κλα-
σικῶν ἔργων, εἶναι ὡς τὸ φῶς τῆς σελήνης ἀπέναντι τοῦ
ἡλίου».

Ὁ περίφημος μουσικὸς Brahms ἔλεγε: Ἡ Ἀγ. Γραφή
εἶναι τὸ βιβλίον ἐκεῖνο, ὅπερ ἀγαπῶ νὰ κρατῶ εἰς τὰς χεῖ-
ράς μου καὶ ἀναγινώσκω ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως καὶ πει-
ρασμῶν».

Ὁ βαθύνους φιλόσοφος καὶ εὐφάνταστος ποιητὴς Γκαίτε
ὡς ἐξῆς ἐγνομάτευσε περὶ τοῦ Εὐαγγελίου: «Ὡς προάγεται
ἡ παιδεία, ὡς εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν,
ὡς βαίνει ὅσον καὶ ἂν θέλῃ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Οὐδέποτε
θὰ ὑπερβῇ τὸ ἀπαστράπτον καὶ φεγγαβολοῦν ὕψος τῶν λό-
γων τοῦ Ἰησοῦ».

ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Κρήτῃ δραχ. χρ. . . 5 || Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. . . 7
 προπληρωτέα

Τὸ «Ἐκπαιδευτικὸν Δελτίον» συναποσιέλλεται

ΔΩΡΕΑΝ

Ὁ μέγας φιλόσοφος Averbach ὡς ἐξῆς ἔγραφε περὶ τῆς Ἀγ. Γραφῆς: «Ἐν αὐτῇ (τῇ Ἀγ. Γραφῇ) ὑπάρχουσιν αἱ ἀρχικαὶ μορφαὶ καὶ αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀληθεῖς ψυχολόγοι ὡς παιδαγωγοὶ πάντοτε θὰ σπουδάζωσιν αὐτήν».

Μεγίστη τῇ ὄντι εἶναι ἡ ἀναμορφωτικὴ δύναμις τοῦ Θεοδότου Εὐαγγελίου τόσον ἐπὶ τῶν ἀτόμων ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν λαῶν.

Ἰουστίνος ὁ φιλόσοφος παντοῦ ζητεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐδαμοῦ εὐρίσκει αὐτήν· γνωρίζεται ὁμοῦς μὲ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ αἰσθάνεται τοιαύτην ἔλξιν, ὥστε δλοφύχως παραδίδεται εἰς τὸ περιεχόμενόν του καὶ ἀποθνήσκει τέλος μάρτυς τῆς Θεῆς τοῦ διδασκαλίας.

Τὸ μέγα τῆς ἐρήμου τέκνον ὁ Ἀγ. Ἀντώνιος μεταβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούει χωρίον τι αὐτοῦ (1) καὶ αὐθαρεὶ διανέμει τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τελευτᾷ πατὴρ τοῦ μονήρους βίου.

Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστίνος ἀναγινώσκει αὐτὸ καὶ εὐθὺς μετανοεῖ, βαπτίζεται καὶ καθίσταται ὁ ὑπέρτατος τῶν πατέρων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀφρικανὸς βασιλεὺς πέμπει πλούσια δῶρα εἰς τὴν βασιλίαν τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίαν ἐρωτῶν νὰ μάθῃ, ποῦ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας τῆς Ἀλβιόνος. Καὶ ἡ ἔκφρων ἐκείνη γυνὴ εἰς ἀπάντησιν τοῦ στέλλει χρυσόδατον Ἀγ. Γραφὴν μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: «Ἐνταῦθα ἔγκειται τὸ μυστήριον τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀγγλίας».

Οἱ βάρβαρα λαοὶ τοῦ εἴ. αἰῶνος οἱ κατασπείραντες τὸ πῦρ καὶ τὸν θάνατον εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκπολιτίζονται καὶ μορφοῦνται.

Καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Κολόμβου καὶ Βεσπουκίου ἀνακαλυφθέντες λαοὶ διὰ τοῦ Θεοπέμπτου τούτου βιβλίου μεταβάλλονται εἰς πεπολιτισμένους καὶ ἀληθεῖς Χριστιανούς. Διὰ τοῦ Εὐαγγελίου λοιπὸν μορφοῦνται τὰ ἄτομα, ἀναπλάττονται αἱ οἰκογένειαι, εὐημεροῦσιν αἱ κοινωνίαι καὶ μεγαλουργοῦσι τὰ ἔθνη.

Ἐὰν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ σήμερον ἐμπνεύσῃ τὰς οἰκογενεῖας καὶ φωτίσῃ τὴν κοινωνίαν, ἀναμφιδόλως θέλουσι σφυρηλατηθῇ χαρακτῆρες ἄριστοι καὶ εὐθεῖς, ἀκέραιοι καὶ ἐπωφελεῖς, οἵτινες θὰ ἐπιδράσωσι σωτηριωδῶς ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ἐκ Πατρῶν

X. Π. ΚΑΛΙΟΝΤΖΗΣ

(1) Ματθ. ιθ'. 21

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΩ κάρτ-ποστάλ.

ΝΙΚ. Χ. ΣΗΦΑΚΑΣ—Ἡράκλειον (Καινὸργία Γεϊτονειά).

ΙΑΤΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΥΠΕΡΤΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΡΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΥΨΙΠΥΚΝΑ ΡΕΥΜΑΤΑ

Ἀπὸ τῶν ἐρευνῶν τοῦ δ' Ἀρσονβάλ (1891) καὶ τοῦ Μουτιέ (1900) τὸ ζήτημα τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως (*) καὶ τῶν ὑψιπύκνων ρευμάτων εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας.

Οἱ συγγραφεῖς δυστυχῶς δὲν συμφωνοῦσι μεταξὺ τῶν. Ἐχουσι σχηματισθῇ δύο στρατόπεδα ὧν ἡ διαφορά συνίσταται εἰς πλάνην περὶ τὴν χρῆσιν μᾶλλον μηχανημάτων διαφόρου μεγέθους παρὰ εἰς ἄλλον σπουδαῖον λόγον. Δὲν πρέπει πλέον παρατηρεῖ ὁ Bidon ἐκ Γρενόβλης νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς ἡλεκτροθεραπευτὰς ὅτι δὲν ἔχουν εἰπῇ — δὲν βεβαιούμεν ὅτι θεραπεύομεν τὴν ἀρτηριοσκληρώσιν — ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐλαττοῦμεν τὴν ὑπερέντασιν τῶν ἀρτηριῶν καὶ τὴν ἐπαναφέρομεν σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Ἄρα λοιπὸν ἡ ὑπερέντασις τῶν ἀρτηριῶν, μετὰ τῆς οὐρικῆς δηλητηριάσεως, κατὰ τὸν Οὐσάρ, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως. Ἐὰν λοιπὸν κατορθώσωμεν νὰ προλάβωμεν τὴν ἀρτηριοσκληρώσιν καὶ νὰ ἀποσπείσωμεν τὴν ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν, καταπαύοντες τὴν τάσιν τῶν ἀρτηριῶν, ἡ μέθοδος δέον νὰ γίνῃ ἀσπαστὴ ὑφ' ὅλων καὶ νὰ τύχῃ ἐνθαρρύνσεως.

Τὰ ἡλεκτρικὰ ρεύματα, τὰ λεγόμενα ὑψιπύκνα, εἰσὶ ρεύματα ἄτινα ὑφίστανται ἐπαισθητὸν ἀριθμὸν ἐναλλαγῶν κατὰ δευτερόλεπτον· ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀπὸ 1 ἑκατομμύριον καὶ πλέον. Ἡ ιδιότης αὕτη τῶν ἡλεκτρικῶν ἐναλλαγῶν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν ποσότητι, ὅπως εἰς τὴν αὐτεπαγωγῇ καὶ τὰς ἐφαρμογὰς τοῦ μικροῦ σωληνοειδοῦς, τοῦ ἀσθενοῦς τειθειμένου εἰς συγκοινωνίαν τῶν δύο ἄκρων τοῦ σωληνοειδοῦς τούτου, ἡ περίπτωσις δηλαδὴ τῆς συμπτυκνωτικῆς κλίνης. Δύνανται ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ρεύματα ταῦτα εἰς τὴν τάσιν τὴν ἐπίσης ὑψιπύκνην τῶν ἀρτηριῶν κατὰ τὴν δηλητηρίασιν ἐκ μικροβίων, ὥστε κατέχοντες ἐν τῇ εἵδει τούτῳ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ πολὺτιμον θεραπευτικὸν παράγοντα κατὰ τῶν μικροβίων. Ὁ χρόνος δὲ ἐπιφυλάσσει ἡμῖν σπουδαίας ἐκπλήξεις ὡς πρὸς τοῦτο.

Τὰ ὑψιπύκνα ρεύματα, λέγει ὁ ἱατρὸς Bidon παράγονται ἐκ πηγῆς ἡλεκτρικῆς πολλῶν μονάδων βολτίων, τοιαύτη δὲ εἶνε μηχανὴ στατικοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἡ πηγὴν τοῦ Ρουμκόρφ, οὗτινος οἱ πόλοι συνάπτονται μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς ὀπλισμοὺς τῶν δύο πυκνωτῶν ἐν τῇ ἀέρι ἢ πετρελαίῳ. Οἱ ἐξωτερικοὶ ὀπλισμοὶ τῶν δύο τούτων πυκνωτῶν συνδέονται πρὸς ἀλλήλους δι' ἀγωγὸν ἀσθενοῦς ἀντιστάσεως, ὅπως ὁ κλωδὸς ἢ τὸ μέγα σωληνοειδὲς τοῦ Ἀρσονβάλ, ἢ διὰ μικροῦ σωληνοειδοῦς 15 ἕως 20 σπειρῶν.

ὑπάρχουσι πλεῖστα εἶδη ἐφαρμογῆς τῶν ὑψιπύκνων ρευμάτων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως.

1. Κλωδὸς ἢ μέγα σωληνοειδὲς τοῦ Δ' Ἀρσονβάλ. — Ὁ ἀσθενὴς εἶναι ὀρθὸς ἢ καθήμενος, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπαφῆς, ἐντὸς μεγάλου σύρματος, συνδεομένου κατὰ τὰ δύο

(*) Ἀρτηριοσκληρώσις λέγεται ἡ κατάστασις ἐκείνη, καθ' ἣν μετὰ τὸ 40 ἔτος, ἐνίοτε καὶ πρὸ τούτου τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα σκληρύνονται βαθμικῶς οὕτως ὥστε καὶ ἡ κυκλοφορία παύει νὰ γίνεταί κανονικὴ καὶ τὰ ἀγγεῖα διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ διαρραγῶν. Τῶν ριζῶν δὲ τούτων ἀποτέλεσμα εἶνε οἱ ἐκ συκοπῆς καὶ ἀσπλαγξίας θάνατοι, οἱ συνηθέστεροι τῶν θανάτων. Διὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτης ὑπάρχει ὄργανον τὸ σφυγόμετρον.

αὐτοῦ ἄκρα πρὸς ἐξωτερικοὺς ὀπλισμοὺς τῶν πυκνωτῶν. αἱ φύσεις ὅμως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τούτου καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν διέρχεται ἐντὸς τοῦ σωληνοειδοῦς παράγουν ἡλεκτρισμὸν ἐξ ἐπιδράσεως εἰς κάθε σῶμα εὐρισκόμενον ἐντὸς τῆς σπείρας ταύτης.

2. Συμπυκνωτικὴ κλίνη. — Ὁ ἀσθενὴς εἶναι κατακεκλιμένος ἐπὶ ἀπομονωτικοῦ στρώματος. Ἡ κλίνη στηρίζομένη ἐπὶ ἐλάσματος μολύβδου συνδέεται ἐξ ἑνὸς μέρους μετὰ τὸν ἐξωτερικὸν ὀπλισμὸν τοῦ ἐνὸς πυκνωτοῦ, ἐνῶ ὁ ὀπλισμὸς τοῦ δευτέρου πυκνωτοῦ καταλήγει εἰς λαβὴν μεταλλικὴν, ἣν κρατεῖ ὁ ἀσθενής, ἥτις γίνεται τότε ὁ ἀνώτερος ὀπλισμὸς τῆς συμπυκνωτικῆς κλίνης.

Ἐντὸς τῶν δύο τούτων μηχανημάτων αἱ διευθύνσεις τοῦ ρεύματος δὲν εἶναι αἱ αὐταί.

Εἰς τὸ μέγα σωληνοειδὲς τὰ ρεύματα παράγονται ἐξ ἐπαγωγῆς, ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος καὶ λίαν ὁμοιομόρφως ἐνῶ ἐν τῇ συμπυκνωτικῇ κλίνῃ δὲ ἐλαχίστου τμήματος τοῦ σώματος ἦτοι τοῦ βραχίονος ἢ τῶν βραχιόνων τοῦ πάσχοντος.

Πρέπει ἀκόμη νὰ υπολογίσωμεν τὴν αὐξήσιν τῆς ἐκκένωσης καὶ ἐκ τῆς κλίνης καὶ τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἰδωμεν τώρα τίνες εἰσὶν αἱ γνώμαι καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν εἰδικῶν καὶ τῶν ἐναντίων τῆς μεθόδου τοῦ ἡλεκτρικοῦ ὑποτόνου.

Κατὰ τὸν Οὐσάρ ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς ἐλαττώσεως τῆς τάσεως τῆς δ' Ἀρσενβαλείου μεθόδου φαίνεται πραγματικὴ ἀλλὰ δὲν εἶναι διαρκής.

Δὲν ἔχει κατὰ συνέπειαν αὕτη οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως καὶ τῶν ἀρτηριακῶν καρδιοπαθειῶν. Ἐν μόνον μέσον σοβαρὸν ὑπάρχει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ διαρκὴ τὴν ἐνέργειαν ταύτην τοῦ ὑποτόνου, τὸ τῆς γαλακτοφυτικῆς διαίτης, συνδυαζόμενον μετὰ θεραπείας ἐνεργούσης ἐπὶ τῆς νεφρικῆς ἐκκρίσεως. Αἰοτὶ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν νεφρῶν εἶναι τὸ πρῶτον καὶ κύριον φαινόμενον τῆς ὑπερεντάσεως τῶν ἀρτηριῶν καὶ ὅλων τῶν ἀρτηριακῶν καρδιοπαθειῶν προπάντων ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν, ἐξ οὗ ἡ σπουδαιότης τῆς νεφρικῆς θεραπείας.

Οὐδεμίαν ἀμφισβήτησιν δεῖται, ὡς δυσχυρίζεται καὶ ὁ Οὐσάρ, ὅτι ἡ διαίτα εἶναι ἀπαραίτητον ἐπιδοθητικὸν μέσον τῆς ἡλεκτρικῆς θεραπείας. Ἐν τούτοις ὁ Zidon ἐκ Καὲν ἠδυνήθη νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τάσιν πέντε ἀσθενῶν, μὴ ὑποκειμένων εἰς διαίταν. Ἀλλ' ὁ Bidon φρονεῖ ὅτι τὸ παράδειγμα τούτου δὲν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τι.

Μεταξὺ τῶν πολέμιων τῆς μεθόδου ἀναφέρομεν ἐκείνους μόνον, ὧν τὰ μηχανήματα πλησιάζουσι πρὸς τὰ κλασσικά. Ὁ ἰατρὸς Λακεριέρ τῆς κλινικῆς Ἀποστόλι κάμνει ἡλεκτρίσεις διαρκείας πέντε ἕως δέκα λεπτῶν καὶ ποιεῖται χρῆσιν τοῦ κλωδοῦ, μηχανημάτων δὲ τῶν ἐξῆς. Πηνίον 3 ἑκατοστομέτρων, συμπυκνωτὴρα ἐκ πετρελαίου, ἔντασιν διὰ τοῦ Μανομέτρου τοῦ Gauss 49,000 καὶ μετὰ τὸ θερμολιλικυμπερίον (κλίνη συμπυκνωτικὴ) 500 μιλλιαμπερίων. Παρουσίασε τὴν 10 Ἰουλίου 1908 24 παρατηρήσεις, αἱτινες ἔδωκαν τὰ ἐπόμενα ἀποτελέσματα: 3 περιπτώσεις αὐξήσεως πιέσεως, 15 περιπτώσεις διατηρήσεως ἢ ἐλαττώσεως 3 ἑκατοστῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἠθέλησε νὰ κρατήσῃ σημειώσιν· 6 δὲ περιπτώσεις ἐλαττώσεως πλέον τῶν 3 ἑκατοστῶν.

Ὁ Βακὲ τάσσεται μετὰ τὴν γνώμην τῶν Γερμανῶν, τῶν ἐναντίων τῆς μεθόδου· ἀλλ' ἐνταῦθα πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ μὴ ποιοῦμενοι χρῆσιν τῶν ἰδίων μετὰ τοὺς Γάλλους μηχανημάτων, ἅτινα ἀνεκάλυψε καὶ προέτεινεν ὁ καθηγητὴς Δ' Ἀρσενβάλ, δὲν δύνανται φυσικῶς τῇ

λόγῳ νὰ τύχωσι τῶν ἰδίων φυσιολογικῶν ἀποτελεσμάτων.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τοὺς εἰδικούς.

Ὁ Μουτιέ, ὁ εἰσηγητὴς τῆς μεθόδου, ἐπειραματίσθη κατὰ πρῶτον ἐπὶ γερόντων προδεηκυίας ἡλικίας καταχραστῶν, ὑποκειμένων εἰς ὑγιεινὴν μετρίαν, ἀκολουθούντων, δαίταν μόνον πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ. Ἐπὶ πενήντα τοιούτων ἀσθενῶν, ἐχόντων ὑπερέντασιν ἀρτηριακὴν, τῶν ὁποίων ἡ τάσις ἐκυμαίνετο ἀπὸ 18—29 ἑκατοστῶν ὑδραργύρου, ἡ πίεσις ἐπανήλθεν εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ὑπὸ τὰς ἀκολουθούσας περιστάσεις, εἰς 1 ἡλεκτρίσιν εἰς 19 περιπτώσεις, εἰς 2 ἡλεκτρίσεις εἰς 10, εἰς 3 ἡλεκτρίσεις εἰς 8, εἰς 4 ἡλεκτρίσεις εἰς 5, εἰς 5 ἡλεκτρίσεις εἰς 2, εἰς 6 ἡλεκτρίσεις εἰς 2, εἰς 9 ἡλεκτρίσεις εἰς 1, εἰς 11 ἡλεκτρίσεις εἰς 1 καὶ εἰς 16 ἡλεκτρίσεις εἰς 1.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀσθενεῖς τῆς πόλειως, ὅπου ἡ διαίτα εἶναι ἥττον αὐστηρά, ὁ Μουτιέ ἐπιτυχάνει τὴν ἐλάττωσιν τῆς πιέσεως εἰς 6—10 ἡλεκτρίσεις, ἀλλὰ φθάνει πάντοτε εἰς τὸ κατὰ φύσιν μετὰ 16—20 ἡλεκτρίσεις. Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων δέον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ ταχύτης τῆς καταδιόσεως τῆς τάσεως εἶναι μᾶλλον ἐν σχέσει μετὰ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς διατροφῆς τοῦ ἀρρώστου, παρά μετὰ τῆς βαρύτητος καὶ τῆς ἀρχαιότητος τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως.

Ἐκτὸς τοῦ Μουτιέ, ὁ Γκουελιμινώ, ὁ Borelier, ὁ Chanoz, ὁ Chalamel, ὁ Gibon δημοσιεύουσι λίαν ἐκαστοσημειωτικὸν ἀριθμὸν ἐπιτυχιῶν βεβαίων καὶ ταχειῶν.

Ὁ Bidon δὲν ἐπέτυχέ ποτε κατάπτωσιν τῆς τάσεως διὰ τρόπου τόσο ταχέος, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπὶ 41 περιπτώσεων, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπὸ θεραπείαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, δὲν εἶχε νὰ σημειώσῃ εἰμὴ 5—6 ἀποτυχίας.

Προβαίνει πάντοτε εἰς 9 ἡλεκτρίσεις διαδεχομένης ἢ μία τὴν ἄλλην εἰς τὸ μέγα σωληνοειδὲς ἢ 12 ἡλεκτρίσεις μετὰ τὴν συμπυκνωτικὴν κλίνην. Ἡλεκτρίσεις 5—7 λεπτῶν, κατὰ συνέπειαν λίαν βραχείας διαρκείας, ἀλλὰ διείδεν ὅτι τὰ ὑψιπύκνα ρεύματα ἐνέργουν κατὰ τὰ πρῶτα λεπτά τῆς θεραπείας καὶ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ἐπιμηκύνῃ τὰς ἡλεκτρίσεις πέραν λεπτῶν τινῶν ἀκόμη. Ποιεῖται χρῆσιν τῶν Σφυγμομανομέτρων τοῦ Ποτέν καὶ Βερδέν, τὸ ἐν ἐπιθεδαιούν τὸ ἕτερον καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης αὐτοπροβολῆς, συνεθίζει νὰ ἀναγινώσκηται ἡ βαθμολογία διὰ νεύματός του ὑπὸ ἐνὸς βοηθοῦ του.

Ἡ πηγὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τοῦ εἶναι πηνίον 40 ἑκατοστομέτρων καὶ συμπυκνωτὴρας ἐλευθέρου ἀέρος τοῦ Bonetti.

Ἐκ τῶν ἐρευνῶν τοῦ ὁ συγγραφεὺς συμπεραίνει ὅτι ἡ μέθοδος εἶναι καλὴ. Ἀλλὰ πῶς γίνεται νὰ ὑπάρχῃ τοσαύτη διχογνωμία ἐπὶ πρακτικῆς μεθόδου τόσο ἀπλῆς;

Ἡ πρώτη αἰτία προέρχεται ἐκ τῶν μηχανημάτων. Οἱ μὲν ποιοῦνται χρῆσιν μηχανημάτων λίαν ἀσθενοῦς δυνάμεως, οἱ δὲ λίαν δυνατῆς.

Δὲν πρέπει νὰ ἀγνοῶμεν τὸ ἀξίωμα ὅπερ ἔθεσε ὁ πολὺς Δ' Ἀρσενβάλ καὶ ὅπερ δὲν ἀκολουθεῖται δυστυχῶς ὅπως δεῖ «Ἡλεκτρικὴ διεγερτικότης ἐπαναλαμβανομένη 5,000 φορὰς κατὰ δευτερόλεπτον, δίδει τὸ μέγιστον τοῦ φυσιολογικοῦ ἀποτελέσματος, ἐπαναλαμβανομένη 50,000 φορὰς τὸ ἀποτέλεσμα δὲν αὐξάνει, καταστρέφει τοὐναντίον, εἶναι ἡ περίπτωσις ἢ λίαν γνωστὴ τῶν ὑψιπύκνων ρευμάτων».

Ἐὰν λοιπὸν θέλῃ τις νὰ ἐπιτύχῃ τοιαῦτα φυσιολογικά ἀποτελέσματα μετὰ τοὺς περιγράφοντας αὐτά, πρέπει νὰ μεταχειρίζεται τὰ ἴδια φυσικά ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνοι μεταχειρίζονται.

Ἄς ἐλπίσωμεν λοιπὸν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἡλεκτροθεραπευτῶν, διότι ἐὰν δὲν θεραπεύωμεν τὴν ἀρ-

τηριοσκήρωςιν, καταβίβαζομεν τουλάχιστον τὴν ὑπερέντασιν τὴν ἀρτηριακὴν, ἥτις εἶναι ἀρχικὴ αὐτῆς αἰτία.

Πῶς τὰ ὑψίπικνα ρεύματα ἐνεργοῦσιν ἐπὶ τοῦ ὑπερτόνου τῶν ἀρτηριῶν, καὶ πῶς κατορθοῦται νὰ ἐπενεργῇται δι' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως;

Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐτέθη εἰς τὸν Μουτιέ κατὰ τὸ συνέδριον, τὸ συγκροτηθὲν περίσιν ἐν Ἰταλίᾳ διὰ τὴν πρόδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἰδοὺ τί ἀπεκρίθη.

«Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μόνον ἐπιβεβαιούμεν εἶναι ἡ καταβίβασις τῆς ὑπερεντάσεως τῶν ἀρτηριῶν».

Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ἐπιτευχθὲν ὑπὸ τῶν ἡλεκτροθεραπευτῶν.

Τώρα νὰ ἴδωμεν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν οἱ κλινικοί. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἶναι ἀδιόφορον πρᾶγμα νὰ ἐλαττώσῃ τις τὴν πίεσιν ἐν τοῖς αἱμοφόροις ἄγγείοις τῶν ὁποίων φοβεῖται τὴν ρῆξιν!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

I. E. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΙΣ

ἰατρός

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

Ὁ Λαδοαζιέ εἶπεν ἄλλοτε, ὅτι ἡ ζωὴ ἦτο χημικὸν ἐργαστήριον, δηλαδὴ μεταποίησις διηνηκῆς τῶν οὐσιῶν εἰς ἄλλας οὐσίας. Πράγματι τὸ ζῶν ὄν καταναλίσκει συνεχῶς τὰς δυνάμεις του καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐξήσιν καὶ τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς του εἰ μὴ ἀντικαθιστῶν τὰς ἀπωλείας διὰ τῆς προσλήψεως νέων τροφῶν.

Τροφὴ ὕγιης ὀφείλει νὰ ποικίλλῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν κοινωνικῶν ὄρων ἐντὸς τῶν ὁποίων εὐρίσκεται. Ἐννοεῖται καλῶς ὅτι στρατιώτης, χειρὼναξ ἐργάτης, ὁ ἐργατικὸς ἐν γένει κόσμος, καταναλίσκουσι περισσotέρας ὕλικας δυνάμεις ἀπὸ ἓνα εἰσοδηματίαν ἡλικιωμένον, μὴ ἐγκαταλείποντα τὸ κῆθισμά του.

Τὸ αὐτὸ σχετικῶς ὡς πρὸς τὸ κλίμα. Οἱ βόρειοι λαοὶ (Ἀγγεῖες, Σουηδίας, Δανιμαρκίας) ἔχουσιν ἀνάγκην τροφῆς ἀφθονωτέρας παρὰ αἱ Ἰταλικοὶ ἢ Ἰσπανικοὶ φυλαί. Διὰ νὰ θερμανθῶσι, τῇ ὄντι, πρέπει νὰ τρώγῃσι πολὺ, καὶ εἶναι συνήθεια εἰς τὰς Βορείους χώρας νὰ λαμβάνουν τὸ πρῶν τὸ μικρὸν πρόγευμα, ὡμὰ ψά, κρέατα ψυχρά, τυρόν, γλυκὸ πηκτα, τσουρέκια μὲ πολλὴν σοκολάταν ἢ μὲ τὸν κατὰ παράδοσιν καφέ. Ἐὰν οἱ Μεσημβρινοὶ λαοὶ ἔπραττον ὁμοίως, θὰ καθίσταντο ἀσθενεῖς συνεπείᾳ συσσωρεύσεως πολλοῦ θερμαντικοῦ καὶ ἐνεργείας εἰς τὸ ἑαυτῶν σῶμα. Μεταξὺ τῶν ἐναποταμιευομένων καὶ θρεπτικῶν τροφῶν πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὰ λίπη. Οἱ παχύσαρκοι, οἵτινες ἔχουσι λίπος ἐναποθηκευμένον εἰς τὸν ὀργανισμόν, ἔχουσι μεγάλην ἀντοχὴν πρὸς τὴν ἐξασθένησιν. Εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐργασθῶσι δέκα φορές περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, χωρὶς νὰ ὑφίστανται κόπον, διότι ἐργαζόμενοι, δὲν ἐξαντλοῦσι τὸ σῶμά των ἀλλὰ τὸ «λίπος ὑπερτίθεται», ὑφίσταται τὴν καθύσιν καὶ κατανάλωσιν, ἀφίνον τὸ σῶμά των ἄθικτον, παρθένον πάσης φθορᾶς. Τὸ λίπος εἶναι παρ' αὐτοῖς ὁ ἀντικαταναλωτής.

Τὸ ἔλαιον τῆς Μυρούνας ἐνεργεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐνθ' τὸ παιδίον, τὸ προδιατεθειμένον εἰς τὴν φυματίωσιν, καταναλίσκει τὸ ἔλαιον ὑπερκατέπιεν, ἐξοικονομεῖ τὰς ἰδίας του δυνάμεις καὶ πρὸ πάντων τὸν πνεύμονά του, τὸν λίαν ἀδύνατον καὶ λίαν εὐπαθῆ εἰς τὸ νὰ ἐξαδυνατήσῃ.

Τὸ κρέας, ἡ σὰρξ τῶν μαστοφόρων καὶ τῶν πτηνῶν εἶναι ἐπίσης λίαν θρεπτικὴ καὶ περικλείει θλα τὰ ἀναγκαῖα συστατικά πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀτόμου.

Τὸ κρέας τοῦ χοίρου εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον τὸ πλουσιώτερον, περικλείει 9 μέρη λίπους καὶ 8 μέρη ἀζώτου· ἐρχεται κατόπιν ἡ σὰρξ τοῦ βοῦς (8 μέρη λίπους καὶ 6 μέρη ἀζώτου), ὁ μόσχος (9 μέρη λίπους, 7 μέρη ἀζώτου), τὸ πρόβατον (7 μέρη λίπους καὶ 5 μέρη ἀζώτου) τέλος τὰ διάφορα τεμάχια δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν σύνθεσιν.

Διαιροῦνται τὰ κρέατα τοῦ κρεωπωλείου εἰς τρεῖς κατηγορίας κατὰ τὴν χώραν ἐξ ἧς προέρχονται. Τὰ τεμάχια τὰ ἀκριβώτερα, τὸ φιλέτον λόγου χάριν, δὲν εἶναι τὰ θρεπτικώτερα. Ἡ ἐξέτασις τῶν κρεάτων ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐπιδεξιότητα, τόσην ἐκ μέρους τῶν μαγείρων καὶ μαγειριστῶν ὅσην ἐκ τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐπαγρύπνησιν. Ἐν τοῖς δήμοις εἶναι σπανιώτατον ἐξ αἰτίας τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἵνα κρέας ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν παραδοθῇ πρὸς δημοσίαν χρῆσιν.

Ἡμέρας τινὰς ἐν τούτοις, ἀσθενὴ ζῆα δύνανται νὰ σφαγῶσι καὶ διαμελισθῶσι ὑπὸ τῶν κατόχων των καὶ τὸ κρέας νὰ παραδοθῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς καταναλωτάς. Ἐνδιδάσκει λοιπὸν ἵνα θλα αἱ μαγείρσοι καὶ καλαὶ νοικοκυραῖ, ὅπως ὑμεῖς ἐπιθυμεῖτε νὰ εἴθε, ἀγαπηταί μου ἀναγνώστριαί, γνωρίζωσι ποίαν θέαν παρουσιάζει κρέας νοσηρὸν, ἵνα τὸ ἀναγνωρίζωσι ὅταν τύχῃ περιστάσις. Ἀπαριθμῶ λοιπὸν τὰ χαρακτηριστικά του.

Κρέας νοσηρὸν δὲν εἶναι καθαρὸν εἰς τὴν τομὴν τοῦ μαχαίριου· ἡ ἐπιφάνειά του ἔχει κηλίδας αἵματος καὶ αἱ ἴνες ἀντὶ νὰ εἶναι κεκομμέναι καθαρῶς μένουσιν ἐν μέρει μετὰ τὴν τομὴν. Παρουσιάζει ὁσμὴν εἰδικήν, τοῦ κακοῦ μόσχου ἔχει ὁσμὴν γάλακτος, τὸ πρόβειον ἔχει ὁσμὴν μαλλίου. Ἄλλοτε ἡ ὁσμὴ εἶναι ἀμμωνιακὴ. Τὰ ἀσθενὴ κρέατα εἶναι πάντοτε μαλακώτερα, ἡ φυματίωσις φαίνεται ὀλίγον ἐκ τῆς ἐξέτασεως τῶν μυῶν προπάντων φαίνεται ἐκ τῆς ἐπισκοπῆσεως τῶν πνευμόνων, τὴν ὁποίαν οἱ κτηνίατροι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν. Ἡ παρατεταμένη βράσις τοῦ κρέατος, τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦμεν πρὸς παρασκευὴν τοῦ ζωμοῦ, ἐξασφαλίζει τὴν ἐντελὴ ἀθωότητά του. Ἄλλ' ἡ ἰδία ἀσφάλεια δὲν ὑφίσταται διὰ τὰ κρέατα τὰ ἐψημένα εἰς τὸν φούρνον. Ἡ θερμοκρασία τοῦ φούρνου δὲν φθάνει μάλιστα τοὺς 60 βαθμούς, καὶ ἐὰν τὸ ἐψημένον κρέας εἶναι κακῆς ποιότητος δύναται νὰ προξενήσῃ μεγάλας ἐνοχλήσεις εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα.

Ἡ ἀναλογία τῶν φυματικῶν ζῶων τῶν ἀγομένων εἰς τὰ σφαγεῖα ποικίλλει ἀπὸ μιᾶς πόλεως εἰς ἄλλην. Εἰς Παρισίους εἶναι κατὰ μέσον ὅρον 6:1000 ζῶων· εἰς Βρυξέλλας 461:1000· εἰς Ρωσίαν 500:1000· εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 300:1000. Βλέπετε λοιπὸν, ὅτι εἴμεθα ἀρκετὰ ἐδονημένοι ὑπὸ τῆς τύχης, ἐν Γαλλίᾳ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τῶν ποιότητων τοῦ κρέατος. Διὰ τὸν μόσχον καὶ τὸν χοῖρον, ἡ φυματίωσις σπανίως ἐπιβεβαιοῦται, ὅχι διότι τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι ἄνοσα πρὸς τὸ μικρόδιον τῆς φυματίωσεως, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ νέοι χοῖροι ἀνέχονται κακῶς τὴν μόλυνσιν καὶ ἀποθνήσκουσι ταχέως, ἀπὸ τῆς νέας αὐτῶν ἡλικίας, ὅταν προσβληθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπαράτου ταύτης νόσου.

Ἐκ Παρισίων

G. ROUSSEL

διδακτὴρ ἰατρικῆς

Ἡ καλλονὴ τοῦ προσώπου εἶναι εὐφραρτος στολισμός, ἄνθος ἐφήμερον, αἴγλη στιγμιαία, ἀπλῶς συναφὴς πρὸς τὴν ἐπιδερμίδα.

Moliere

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΥΣΚΟΛΟΣ

«Αγαπητέ Κύριε, γράφει χαρίεσσα συνδρομήτριά μας ὑπὸ ψευδώνυμον «Νιφάς χιόνος» εἶμαι μικρὸν δυστυχὲς πλάσμα ἐν ἀμηχανίᾳ μεγίστῃ. Οἱ γονεῖς μου ἐπιθυμοῦσι νὰ με ὑπανδρεύωσι καὶ ἐξέλεξαν δι' ἐμὲ νέον κάλλιστον μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄτομον του, σοβαρὸν, διακεκριμένον, ἀλλὰ πνεύματος... πῶς νὰ τὸ εἶπω, διὰ νὰ εἶμαι ἀκριβὲς; πνεύματος... μᾶλλον μετρίου! Ἐγὼ ἐξώθησα τὰς σπουδὰς μου μέχρι διπλώματος Ἀνωτέρου Παρθεναγωγείου· παρακολουθῶ τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν κίνησιν, περὶ τῶν ὁποίων οὗτος ποσὸς δὲν φροντίζει. Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τίποτε ἐκ τούτων τῶν προσόντων, τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἴδιος παρρησίᾳ καὶ ἐμπαίζει τὰς ἐγγραμμάτους γυναῖκας. Ἡ διάστασις αὕτη τῶν γούστων δὲν θὰ εἶναι αἰτία διχνοῖας, ἐὰν τὸν νυμφευθῇ; Δὲν αἰσθάνομαι δι' αὐτὸν τοσαύτην συμπάθειαν ὥστε νὰ καταπνίγῃ ὅλας αὐτὰς τὰς σκέψεις. Εἶμαι μικρὰ πρακτικὴ κόρη χωρὶς ρωμαντικὰ ὄνειρα καὶ ἐντελῶς διατεθειμένη νὰ ὑπακούω εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀγαπητῶν γονέων μου. Ἀνησυχῶ μόνον διὰ τὸ ὑποδέεστερον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἐκείνου, ὅστις μέλλει νὰ εἶναι ὁ κύριός μου».

Τὸ θέμα εἶναι πολὺ λεπτόν, ἀληθῶς, μικρὰ «Νιφάς χιόνος», τοῦναντίον σοβαρὸν, διότι ὅλη ἡ εὐτυχία τῆς οἰκογενείας ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται. Εἶναι καλὸν ἢ γυνὴ νὰ εἶναι διανοητικῶς ὑπερέτερα τοῦ συζύγου τῆς; Ἴδου τὸ ζήτημα. Ἡ ἐκδηλὸς μειονεξία τοῦ συζύγου εὐρίσκει τόσους σκοπέλους πρὸς αὐτὴν, ὥστε συμβαίνει καθ' ἡμέραν πολλαὶ καρδίαι νὰ θλίβωνται. Ἐκ τῆς μειονεξίας ταύτης πηγάζουσι χίλια κατ'ήφει, καθιστώσαι ἀφόρητον τὴν συζυγικὴν συμβίωσιν.

Νεαί τινὲς νυμφεύονται εὐχαρίστως ἀνθρώπους κατωτέρους ἀπ' αὐτὰς ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀνατροφὴν, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν ἵνα κάλλιον ἐξασκήσωσι τὰ δεσποτικὰ αὐτῶν ἔνστικτα. Δυστυχεῖς καὶ ἀσύνετοι μικροὶ τυραννίσκοι! Ὁ ἀνὴρ προσβεβλημένος ἐν τῇ ἐγωϊσμῷ του ἀντιτάσσει γενικῶς τὴν κτηνώδη ἰσχύιν πρὸς τὴν διανοητικὴν τῆς γυναικός, ὅθεν καὶ διὰ τοὺς δύο εἶναι ζωὴ μαρτυρίου. Γνωρίζω μίαν, ἥς ἡ ὑπαρξίς ἦτο μακρὸν μαρτύριον, ὃ σύζυγός τῆς ἀπέθανε πρὸ μικροῦ καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν ὁ μόνος εὐγενὲς τρόπος, τὸν ὁποῖον ποτὲ τῇ ἐπεδαφίλευσεν. Ἡ ταυτότης τῆς ἀνατροφῆς, τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν αἰσθημάτων παρὰ τοῖς δύο συζύγοις ἐστὶν ἀσφαλὲς ἐχέγγυον εὐτυχίας. Καὶ ἐὰν ὁ εἰς ἀφείλῃ νὰ ἔχῃ τὴν ὑπεροχὴν, οὗτος εἶναι καλὸν νὰ εἶναι ὁ ἀνὴρ. Ἡ γυνὴ φύσει λεπτοτέρα, πεπρωμένη δι' ἐτοιμότητος πνεύματος, προσαρμογῆς ἐκτάκτου, θέλει προαχθῇ ταχέως, ὁ ἀνὴρ φύσει εἶναι περισσότερον ἀνεπίδεκτος μετὰβολῆς.

Ἡ γυνὴ διὰ νὰ ἀγαπᾷ πραγματικῶς τὸν σύζυγόν τῆς πρέπει νὰ τὸν θαυμάζῃ ὀλίγον ὅθεν ἡ μειονεξία τοῦ συζύγου συντελεῖ πάντοτε πρὸς καταφρόνησιν.

Ἡ γυνὴ εἶναι ἐν τῇ δικαίᾳ τῆς, ἐταν ἀντὶ νὰ ὀνειρεύηται πρωτεία καὶ παντοδυναμίαν, ἀπαιτεῖ παρ' ἐκείνου, ὅστις τῇ ὀφείλει τρυφερὰν προστασίαν, ἐὰν μὴ μεγίστην ὑπεροχὴν, τοῦλάχιστον ἰσότητά λατρείας, ἥτις θέλει ἐπιφέρει τὴν συνεννόησιν τῶν καὶ παγίωσι τὴν ἑνωσίν των.

Εἰς τὴν καρδίαν ἔθεσεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τῶν γυναικῶν διότι αἱ ἐκφάνσεις τοῦ πνεύματος-τούτου εἶναι ἐκφάνσεις ἀγάπης.

Lamartine

ΑΙ ΘΕΡΙΝΑΙ ΔΙΑΚΟΠΑΙ
ΤΟΥ "ΚΡΗΤ. ΑΣΤΕΡΟΣ"

Κατὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν τοῦ περιοδικοῦ τύπου νὰ παύῃ τὰς ἐκδόσεις τὸ θέρος, ἵνα ἀνακτῇ πνευματικὰς δυνάμεις διὰ τὴν λοιπὴν σταδιοδρομίαν, καὶ ὁ Κρητ. Ἀστήρ» δὲν ἐξεδόθη τὴν 15 Ἰουλίου οὔτε θὰ ἐκδοθῇ τὴν 15 ἀλλὰ τὴν 30 Αὐγούστου.

Εἰς τὴν διακοπὴν ταύτην συνετέλεσαν καὶ αἱ παρυσιασθεῖσαι ἕνεκα τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ἐσπευσμένα ἐργασίαι τοῦ καλλιτεχνικωτάτου καὶ πλουσιωτάτου τῶν ἐν Κρήτῃ Τυπογραφείου τοῦ κ. Σαλιβέρου, ἐν ᾧ ἐκτυποῦται ὁ «Κρητ. Ἀστήρ». Ἡ ἀδιάκοπος ὁμοῦς ἐκδοσις κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον καὶ ἡ πλουσιωτάτη καὶ ἐπιστημονικὴ ὕλη, δι' ἧς οἱ διακεκριμένοι συνεργάται τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» τροφοδοτοῦσιν αὐτόν, ὥστε νὰ καθίσταται τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἐν Κρήτῃ ἐπιστημονικὸν περιοδικόν, θὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ταύτην, ἐὰν μὴ, ἕνεκα τῆς συσσωρεύσεως πολλῶν πραγματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν θεμάτων, ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐκδώσωμεν βραδύτερον διπλᾶ φυλλάδια, ὅτε καὶ κατὰ ποσὸν θὰ ὦμεν ἐντὸς τῶν ὑποσχημένων.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΠΡΟΣ ΜΑΡΜΑΙΡΟΝΤΑ ΑΣΤΕΡΑ

Ἀστέρι μου περίλαμπρο τοῦ βίου μου σημάδι,
Γιατὶ μαρμαίρεις ἥουχα σ' ἀπέραντο σκοτάδι;
Γιατὶ δὲν λάμπει πάντοτε τὸ πύρινό σου βλέμμα,
Ὅσᾶν νὰ εἶσαι μὲ ζωὴ δίχως καρδιὰ καὶ αἷμα;
Γιατ' ὅλο μελαγχολικὰ φαίνεσαι εἰς τὸ θόλο,
Τὰ ἄλλα ἄστρα δὲν ζητᾷς ἀλλὰ πηγαίνεις μόνον;
Γιατὶ μᾶς ρίχνεις πάντοτε τρεμουλιασταῖς ἀκτίνες,
Ποῦ μοιάζουν μὲ ἐρωτικαῖς παρήγορες ἐλπίδες;
Δὲν χαίρεσαι τὴν θεϊκὴν αἰώνια ζωὴ σου
Μέσα στὰ ἐπουράνια! Τὸ πύρινο κορμί σου
Γιατὶ δὲν λάμπει χαρῶπὰ μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα
Μόνον σὰν ἔρημο πουλὶ πετᾷ εἰς τὸν αἰθέρα;
Ἀλλ' ἐλησμόνησα! καὶ οὐ πῶς μοιάζεις τῆς καρδιᾶς μου
Καὶ ἡ θολή σου ἡ ματιὰ πῶς μοιάζεις τῆς ματιᾶς μου.
Γιατὶ καὶ γὼ ἄστέρι μου πάντοτε μὲ τὸ πάθος
Καὶ μὲ τὸν πόνο 'σ τὴν καρδιὰ περιπατῶ μονάχος.
Φίλοι δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ, ζητῶ τὴν ἐρημίαν
Καὶ οὔτε τέρψις, οὔτε χαρὰ εἶν' εἰς ἐμὲ καμμία.
Ἀχ! ἤθελα ἄστρο μου χρυσὸ καὶ γὼ μαζί σου νᾶμαι
Ἀγκυλισμένοι πάντοτε τὸν βίον νὰ περνᾶμε,
Τοῦ κόσμου τ' ἀκατάστατον νὰ λησμονῶ τὰ πάθη
Νὰ τρέφουμαι μὲ τὸ νεῖρο μὲ τὴν δική σου ἀγάπην.
Μὰ τί τὸ θές... μᾶς ἔκαμε ὁ κτίστης εἰς τὸ κόσμον
Σὺ νὰ μαρμαίρης ἥουχα... καὶ γὼ... νὰ ζῶ μὲ πόνο!...

Ἡράκλειον 26 Ἰουλίου 1908

ΝΙΚΟΣ Χ. ΣΗΦΑΚΑΣ

Δημοδιδάσκαλος

Ὁ ἀνὴρ εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ γυνὴ ἡ χάρις.

Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει εἰς μὲν τὸν ἐγκέφαλον τῶν γυναικῶν μία ἑλιξ ὀλιγωτέρα, εἰς δὲ τὴν καρδίαν τῶν μία χορδὴ περισσότερα παρὰ εἰς τοὺς ἄνδρας.

Samfor

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Μεγάλης αρχαιολογικής αξίας ερήματα ανακαλύφθησαν εις τὰς ἐν Μόχλῃ Σητείας ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀρχαιολόγου Σίγγερ ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς. Εἶναι δὲ ταῦτα χρυσαῖ περὶ τῆς κόμης ἀπολήγουσαι ἄνω εἰς κεφαλὴν καὶ ἔχουσα σχῆμα ἀνθους μαργαρίτας, χρυσαῖ διαδήματα ἢ στεφάναι τῆς κόμης πολλαί, ὧν αἱ πλείοται φέρουσι διακόσμησιν χαρ- κτὴν ἢ σικτὴν· πολλαὶ χρυσαῖ ταινίαι χρησιμεύουσαι πρὸς διακόσμησιν τῶν ἐνδυμάτων· Ἐξαρτήματα περιδεραίων χρυσαῖ, συνιστάμενα ἐκ λεπτοῦ ἄλυσδίου, ἀφ' οὗ κρέμονται χρυσαῖ κοσμήματα εἰς σχῆμα φύλλων ἐλαίας, ἢ ἄλλα κα- νονικὰ σχήματα, ψήφοι ὄρων ἐκ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων, σφραγίδες ἐξ ἐλέφαντος καὶ διαφόρων λίθων, πλου- σιωτάτη σειρά ὠραίων καὶ ἐντέχνων λιθίνων ἀγγείων ἐκ χρωματιστῶν μαρμάρων καὶ ἀλαβάστρου, χαλκᾶ μαχαίρια καὶ αἰχμαὶ δοράτων, μεγάλη συλλογὴ πηλίνων ἀγγείων πρωτοκρητικῶν. Ἐκ τῶν πολυτιμωτέρων ὅμως εὑρημάτων εἶναι δακτύλιος ὀλόχρυσος Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, φέρων ἐπὶ τῆς ἐπιμήκους ἐλλειψοειδοῦς σφενδόνης ἐγκεχαρᾶμένην παράστασιν θρησκευτικὴν. Ἐπὶ πλοίου ἔχοντος σχῆμα θα- λασσίου δράκοντος κάθεται γυνὴ (ἢ θεά), κρατοῦσα ὕψηλὰ ἀντικείμενον λατρείας, παρ' αὐτὴν δὲ καὶ ἐντὸς πλαισίου εὐρίσκεται τετράγωνος δρύφρακτος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκφύεται τὸ ἱερὸν δένδρον. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς σφενδόνης εἰκονίζεται ἡ πύλη τοῦ ἱεροῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀποπλέει τὸ πλοῖον. Εἰς τὰ πεδία φαίνονται καὶ ἄλλα ἀντικείμενα θρησκευτικὰ πρῶ- την φορὰν παρατηρούμενα.

Ἡ διατήρησις τοῦ δακτυλίου, ἡ λεπτότης τῆς ἐργασίας καὶ ἡ σημασία τῆς παραστάσεως καθιστῶσι τὸ εὑρημα αὐτὸ κειμήλιον ἀρχαιολογικὸν πρώτης τάξεως καὶ ἀληθὲς κόσμημα τοῦ ἡμετέρου Μουσείου. Ὁ κ. Σίγγερ ἀφοῦ ἀνέ- σκαψε τὸν Μυκηναϊκὸν συνοικισμόν, τὸν εὐρισκόμενον ἐκεῖ καὶ ἐν ᾧ εὗρεν ἐν τάλαντον χαλκοῦν καὶ πέντε χαλκᾶς λε- κάνας, ὧν ἡ μία μετ' ὠραίαν διακόσμησιν, ἀνεκάλυψε τὸ νε- κροταφεῖον τοῦ ἀρχαιοτέρου (Πρωτομινωϊκοῦ) συνοικι- σμοῦ, ὅστις συνίστατο ἐξ 24 τάφων, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἀπετελεῖτο ἐκ 4 μεγάλων πλακῶν, ὅπως οἱ λεγόμενοι Κυ- κλαδικοὶ τάφοι. Ἀπὸ τοῦς τάφους αὐτοῦς καὶ μάλιστα ἀπὸ ἑνὸς ἐξ ὧν, ὅστις φαίνεται θὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἄρχοντα τοῦ συνοικισμοῦ, συνέλεξε τὰ πλουσιωτάτα καὶ σημαντικώτατα ταῦτα κοσμήματα, τὰ ὅποια ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

*** Παρὰ τὸ χωρὶς Τύλισσον τοῦ Μαλεβυλίου ἀνευρέ- θησαν 5 λέεθες βάρους 93 ὀκάδων. Μεταβὰς ἐπὶ τόπου ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἰωσ. Χατζιδάκης καὶ ἐνεργή- σας προχείρους ἀνασκαφὰς ἀνεκάλυψε καὶ σειράν πύθων, τοποθετημένων ἐκεῖ.

Εἰκάζεται ὅτι ἐνταῦθα ὑπῆρχε προμινωϊκὴ πόλις, τῆς ὁποίας τὴν ἐξακρίδωσιν θὰ βεβαιώσωσι νέαι γεννησόμεναι ἀνασκαφαί.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

Πισοῦνια τῆς ἐσχάρας. — Διασχίζομεν τὰ πισοῦνια ἐκ τῆς ράχους, ἀρχίζουσαι ἀπὸ τὸν λαμὸν μέχρι τῆς οὐρᾶς. Τὰ ἀνοίγομεν καλὰ καὶ τὰ ἀλατίζομεν, προσθέτουσαι καὶ ὀλίγον πέπερι. Λύομεν βούτυρον εἰς μίαν κατσαρόλαν μετ' ἄλλας, πέπερι, μοσχοκάρυδον, κρόμυα καὶ χόρτα ψυλοκομμένα, δι- αλύομεν δύο κρόκους αὐγῶν φροντίζουσαι νὰ μὴ βράσωσι. Ἐ- πιχρίομεν τὰ πισοῦνια ἀπὸ τὸ μίγμα τοῦτο καὶ τὰ ἐψή- νομεν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας μετ' ὀλίγην φωτιὰν καὶ τὰ ἐπιπάσσο-

μεν μετ' ὑγίαινον ἄρτου. Οὕτω παρεσκευασμένα τὰ πι- σοῦνια σερβίρονται μετ' ἀρετὴν σάλτσαν.

Γλύκισμα κερασίων. — Θέτομεν εἰς ἓνα πιάτο βαθύ 300 γραμμ. φαρίνας, 6 κρόκους αὐγῶν καὶ 8 γραμμάρια ἁλάτος, διαλύομεν, χύνουσαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τρία τέταρτα λίτρας γάλακτος. Ἀφ' οὗ γίνωσι ζύμη τὴν ἐξαπλώνομεν εἰς μίαν τουρτιέραν ἐλαφρῶς βουτυρωμένην καὶ τὴν θερμαίνομεν ἐπὶ καλῆς φωτιᾶς. Ὅταν ὁ πάτος ἀρχίσῃ νὰ πιάνη, περὶ τοῦ ὁ- ποίου πληροφοροῦμεθα τῇ βοηθείᾳ κοχλιαρίου, θέτομεν ἐν- τὸς τῆς ζύμης, ἥτις εἶναι ἀκόμη ὑγρὰ, τὰ κεράσια ἄνευ πη- ρήνων καὶ ἀναμειγμένα προηγουμένως μετ' ἁκχαριν εἰς σκόνην, ἓνα καλὸν κεράσι εἰς 250 γραμμ. ἁκχαρέως. Τὰ ἐψήνομεν εἰς τὸν φούρνον ἐπὶ μίαν ὥραν, φροντίζουσαι νὰ μὴ κολλήσουν εἰς τὸν πάτον. Ὅταν τὸ ψήσιμον τελειώσῃ, τὸ ζυ- μαρικὸν πρέπει νὰ ἔχῃ ὥραν κίτρινον χρῶμα. Τὸ ἀποσύρο- μεν τῆς φωτιᾶς καὶ τὸ ἀφήνομεν νὰ κρυώσῃ. Τὸ ξεκολλῶ- μεν ἐπιμελῶς ἐκ τῶν τοιχωμάτων τῆς τουρτιέρας καὶ τὸ ἀ- ναποδογυρίζομεν εἰς ἓνα πιάτον. Τὸ ζυμαρικὸν τοῦτο σερβί- ρεται κρύον. Δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν καὶ ἄλλο γλύκι- σμα ἄλλου φρούτου, αὐξάνουσαι τὴν ἁκχαριν, ἀναλόγως ὅταν τὸ φρούτον εἶναι πλέον ὀξύον.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Καθαρισμὸς ὑέλων. — Διὰ νὰ καθαρίζωμεν καλῶς τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, καθρέπτας κλπ. πρέπει νὰ τὰ πλύ- νωμεν κατ' ἀρχὰς μετ' ὕδωρ καὶ σαποῦνι, ἔπειτα νὰ τὰ σπογ- γίζωμεν καλῶς. Κατόπιν νὰ τὰ πλύνωμεν ἐκ νέου μετ' οἶν- οπνευμα 90 % νὰ τὰ ἀποσπογγίζωμεν ἐκ νέου καλῶς καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν ὑέλους παραθύρων καὶ καθρέπτας ἐκτά- κτου λάμψεως.

Καταστροφή τῶν φθειρῶν τῆς κεφαλῆς. — Κάθε βράδυ νὰ κτενίζωσι τὰς τρίχας καὶ νὰ τὰς βουρτσίζωσι καλῶς βόστρυχον πρὸς βόστρυχον μετ' ἑνὸς βουρτσισμοῦ πολλὰ σκλη- ρὰν δύο ἢ τρεῖς φορὰν τὴν ἐβδομάδα, ἀφοῦ βουρτσισθοῦν αἱ τρίχες νὰ τρίβωσι τὸ τριχωτὸν δέρμα μετ' βαζελίνην βοριοῦχον τὴν ἐπαύριον πρῶτ' πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ λίπους ἐκ τῆς κεφαλῆς νὰ τρίβωσι τὸ δέρμα ἀφθόνως μετ' ὕδωρ Κολωνίας ἢ δι' εἰσπνεύματος 50 %.

Διὰ τὰ βρέφη. — Ὅταν τὸ μικρὸν τρίξῃ τοὺς ὀδόντας ἐν καιρῷ τοῦ ὕπνου, ἡ μήτηρ ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸ δύο ἕως τρεῖς φορὰς τὸν μῆνα τὸ πρῶτ' νηστικὸν ἔγχυμα Μέντης (μέντας). Αἰτία εἶναι σκώληκες ὅτινες προξενοῦν ταύτην τὴν ἀδιαθεσίαν, ποιοῦσα δὲ οὕτω, ὅπως τὴν συμβουλεύομεν, τὸ παιδίον τῆς πάντοτε ὑγιᾶς θὰ ἔχῃ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— Ἡ οὐζυγος τοῦ φίλου (ἡθογραφικαὶ σημειώσεις).

Ὁ Γερμανὸς ὅταν συναντᾷ καθ' ὁδὸν τὴν γυναῖκα ἀρί- στον φίλου στεναίνει αἰσθηματικῶς, ὅριπται ἐπ' αὐτῆς διά- πυρον βλέμμα καὶ . . . περὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο πεζοδρομίου.

Ὁ Ἀγγλὸς εὐρισκόμενος εἰς παρομοίαν περίστασιν, λαμβάνει ὕψος βαθείας λατρείας, ζυμώνει ἐντὸς τῆς χειρὸς του τὴν χεῖρα τῆς κυρίας, ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀνιάρως ζωῆς του καὶ . . . σπεύδει νὰ νυμφευθῇ καμμίαν ὁδοπάρειον κό- ρην, γνωρίζουσαν νὰ μαγειρεύῃ Πουτίγκαν.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἀκτινοβολεῖ ἐκ θαυμασμοῦ ὁμιλεῖ περὶ τοῦ φίλου του, τοῦ συζύγου καὶ . . . ἀπέρχεται κατευ- χαρισιστὴς μετ' ἡν διακριτικότητά του.

Ὁ Γάλλος λέγει μετ' ἡν μάτια τρυφερότητας, ἐνίοτε δὲ καὶ ψιθυρίζει τολμηρὰ πράγματα καὶ . . . ἀπέρχεται περι- χαρῆς καὶ ὄνειροπωλῶν κατακτήσεις.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

— Διεθνείς αγώνες Λονδίνου.

Τῇ 30/13 Ἰουνίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρᾳ 3.30 ἐν μέσῳ ραγδαιοτάτης βροχῆς ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐν Λονδίῳ, παρρησίᾳ τῆς βασιλικῆς Ἀγγλικῆς Οἰκογενείας καὶ πολλῶν ξένων πριγκήπων ἐν οἷς καὶ ὁ Ἑλληὴν διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Πριγκήπισσης Σοφίας. Τῶν ἀγώνων τούτων μετέσχε καὶ ὁμᾶς Ἑλλήνων ἀθλητῶν ὑπὸ τὸν κ. Χρυσάφην. Ἐπρώτευσαν εἰς τὰ διάφορα ἀγωνίσματα Ἀγγλοὶ καὶ Ἀμερικανοί. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ ἀκοντίου ἦλθε β'. ὁ Ἑλληὴν ἀθλητὴς Μιχ. Δωρίζας, ρίψας αὐτὸ 51 καὶ $\frac{43}{100}$ μ., τοῦ Α' νικητοῦ Λέμινγκ ρίψαντος 54 καὶ $\frac{42}{100}$ μ. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς ἦλθε β'. ὁ Τσικλητήρας, πηδήσας 1.55 μ. τοῦ Α'. Γιούρι πηδήσαντος 1.57 τοῦ μέτρου. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος ἄνευ φορᾶς πάλιν Τσικλητήρας β'. 3.25 μ., τοῦ Γιούρι Α'. πηδήσαντος 3.31. Εἰς τοὺς πηλίνους δίσκους ὁ Μεταξᾶς ἦλθε γ'. ἐπιτυχόν.

— Διεθνείς αγώνες Παρισίων.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν γαλλικῶν ἀθλητικῶν Συλλόγων προσέκηρξε διεθνεῖς ἀγῶνας διὰ τὴν 1 καὶ 2 Αὐγούστου (ν. ἔ.) ἐν τῷ ἐν Παριείοις Σταδίῳ τῆς Ἐφημερίδος «Πρωΐας». Τῶν ἀγώνων τούτων μετέσχον καὶ οἱ εἰς τὸ Λονδίνον ἀποσταλέντες Ἕλληνες ἀθληταί, οἵτινες ἔσχον τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Α'. Ἡμέρα.—Εἰς τὸν δρόμον 100 μ. ταχὺς ὁ Ἑλληὴν Σκουταρίδης ἦλθε Α'. Εἰς τὸν δρόμον 400 μ. Πασχαλίδης Α'. Εἰς τὸν δρόμον 800 μ. Δημητρίου γ'. Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς Τσικλητήρας Α'. Εἰς τὴν ἐλευθέραν δισκοβολίαν Δωρίζας γ'.

Β'. Ἡμέρα.—Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς Τσικλητήρας Α'. Εἰς τὸν δρόμον 1500 μ. ταχὺν Δημητρίου γ'. Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ Μπανίκας β'. καὶ Κουντουριώτης γ'. Εἰς τὸν ἀκοντισμὸν διεκρίθησαν καὶ ἐνταῦθα οἱ Δωρίζας, Γεωργαντάς καὶ Ζούρας.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΒΕΛΑΝΙΔΙΩΤΟΥ ὁ-ρος, πολὺφθμος καὶ πολὺσοφός Κύριλλος ὁ Λούκαρις Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Κύριλλος ὁ Λούκαρις ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ ἐπὶ ἐνετοκρατίας καὶ ἐξεπαίδεύθη ἐν Παταδίῳ. Ἐπιστρέψας δ' εἶτα εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐκέρδησε τὴν εὐνοίαν τοῦ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ προσχειρίσθη εἰς τὰ ἱερατικὰ ἀξιώματα. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μελετίου ἀνεεδιόσθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐν ἔτει 1602 καὶ ἐν ἔτει 1621 εἶχεν ἐκλεχθῇ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἦτο πάντοτε κεκηρυγμένος τῶν καθολικῶν πολέμιος καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ διαμαρτυρόμενοι διεξήγαγον τὸν αὐτὸν κατὰ τοῦ καθολικισμοῦ ἀγῶνα ἐθεώρει τὴν μετ' αὐτῶν φιλίαν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλιμον καὶ διετίθει ἀλληλογραφίαν μετ' ἐπισήμων θεολόγων καὶ ἰδίᾳ καλδινιστῶν. Κατεπολέμησε τὰς ἐνεργείας τῶν Ἰησουϊτῶν ἐν Ἀνατολῇ ὑπὲρ τοῦ παπισμοῦ καὶ ἐματαίωσε τὴν ἐπίδρασιν τῶν σχολείων αὐτῶν.

Ἐνεκα τοῦ πολέμου αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἰησουίτας διεβλήθη ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸ ποίμνιόν του ὡς Διαμαρτυρόμενος καὶ ὅτι

συνέγραψεν Ὁμολογίαν καλδινίζουσαν, ἣτις ἐξεδόθη ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ Λούκαρις προφορικῶς μὲν καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας ἀνῆρει τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας, δὲν ἠθέλησεν ὁμῶς ἐγγράφως ἐξ ἀδροφροσύνης πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς Προτεστάντας φίλους του καὶ χάριν τῆς προστασίας τῶν πρέσβειων αὐτῶν νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένην Ὁμολογίαν. Τῷ δὲ 1637 πίπτει τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἀπαχρονίζεται. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Περὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸς τοὺς Προτεστάντας σχέσεων καὶ τῆς Ὁμολογίας, τῆς φερομένης ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἔχουσι γραφὴν χιλιάδες τόμοι, τὸ δὲ παρελθὼν ἔτος ὁ κ. Δημ. Σ. Μπαλάνος, ὑφηγητὴς τῆς Θεολογίας ἐξέδωκε πραγματεῖαν ἢ «Λουκάριος Ὁμολογία» ἐν Ἀθήναις 1907. 8ον σ. 15., ἐν ἣ πεiràται νὰ καταδείξῃ τὸν Λούκαριν οὐ μόνον αἰρετικόν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ μάλιστα προδότην τοῦ ἔθνους!

Κατὰ τῆς γνώμης ταύτης τοῦ κ. Μπαλάνου, ἀσπαστὴς μόνον ὑπὸ τινων ἀλλοδόξων Θεολόγων, ἀντεπεξήλθεν ἐν διαφόροις περιοδικοῖς διὰ διατριβῶν οἱ ἀριστεῖς τῶν Ὀρθοδόξων Θεολόγων, πραγματεῖαν δὲ ἐν ἰδιαίτερῳ φυλλαδίῳ περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐξέδωκεν ὁ κ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης δ. Ν. ἀρχιμανδρίτης, ἡς ἀντίτυπον περιήλθεν εἰς χεῖρας ἡμῶν, τὸ ὅποτον διεξήλθομεν μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως, προκειμένου περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας συμπατριώτου ἡμῶν.

Ἐν τῇ πραγματεῖᾳ ταύτῃ ὁ κ. Βελανιδιώτης ὑπεραμύνεται τοῦ Λουκάριος καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἀναιρῶν πειστικώτατα ἐν πρὸς ἐν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Μπαλάνου καὶ ἀποδεικνύων αὐτὸν οὐ μόνον ἄδακτὸν τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γραφέντων περὶ τοῦ Λουκαρίου ζητήματος.

Διὰ τῆς πραγματείας ταύτης, ἡς τὴν μελέτην συνιστῶμεν τοῖς ἐπαύουσιν, ὁ κ. Βελανιδιώτης ἀποδεικνύεται ἐπιστήμων εὐρείας μορφώσεως καὶ πλήρης πατριωτισμοῦ, χάριτες δ' ὀφείλονται αὐτῷ, διότι διὰ τῆς φιλοπονίας τοῦ περὶ τὴν ἐκδοσὶν τριῶν ἡδὴ μετὰ τῆς παρουσίας πραγματειῶν περὶ τοῦ Λουκαρίου ζητήματος μέγα συνεβάλετο εἰς ἐξακρίδωσιν τῆς ἀληθείας, παρ' ἡμῶν δὲ τῶν Κρητῶν ἰδιαίτερος, ὦν περικλεῆς συμπατριώτης καὶ φωτεινὸς καὶ περίλαμπρος φάρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ὑπῆρξεν ὁ Λούκαρις, εἶναι ἄξιος εὐγνωμοσύνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΛΕΣΑΚΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΑ

(Ἐκ τῶν ἀνεκδότων μεταφράσεων Ν. Καρδατάκι)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

«Θεέ μου! ἀνέκραξεν ἑαλλος παρατηρῶν βλοσυρῶς τὸ περίαπτον, μὴ παρεφρόνησα;»

Μετὰ ταῦτα ἡγέρθη ἔλαβε τὸ πρὸ αὐτοῦ περίαπτον καὶ εἶδεν ὅτι ἡ ἐν τοῦτῃ ἐγκλεισμένη εἰκὼν δὲν ἦτον ὄντως ἡ ἰδική του, ἀλλ' ἡ τοῦ ἐρωτοτρόπου φίλου του Φιλίππου, ὅστις τῷ ἔλεγε πρὸ μηνῶν γαυριῶν, ὅτι ἐρωτοτροπεῖ μετὰ τῆς Κάρμεν καὶ ἐκεῖνος τὸν ἔκτειρε, διότι ἐκεῖνη τῷ ἔγραψε τὴν πρωτὴν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὰ ἐπόμενα. «Προσφιλέστατέ μοι Ἰούλιε! Καίτοι ἐγνώριζον ὅτι δὲν θά σε ἐδλα-
επον σήμερον, οὐχ ἦτον μοιραίως μετέδην ὑπὸ τὴν Ἀκακίαν, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον σὲ εἶδον κλαίοντα καὶ ἐξομολο-
γούμενον τὸν πρὸς ἐμὲ ἐνθερμον ἐρωτὰ σου. Ἡ συνοδεύουσα με θα-
ελαμηπέλος μοὶ εἰδείκνυε τὸν ἑαυτοῦ οὐρανόν, θαυμάζουσα τὸν Δη-

«μουργόν του» τὸν θαύμαζον ἐπίσης, διότι ἐδουλοῦργησε σὲ τὸν λα-
«τρευτόν! Πλὴν θαύμαζον ἐν ταυτῇ, διότι ἐνθ' ὅτε σὲ εἶδον ἀπὸ τῆς
«χθῆς, ἔβλεπα καὶ ὣς εἰσέει! Γνωρίζεις πῶς θὰ διέλθω τὴν ἀτελεύ-
«τητον ταύτην νύκτα; Δὲν δύνασαι νὰ τὸ φαντασθῇς, φίλε μου, καὶ
«κατὰ συνέπειαν θὰ σοὶ τὸ εἶπω. Θὰ κλεισθῶ ἐν τῇ θαλάμῳ
«μου λέγουσα εἰς τὸν καλοκάγαθον πατέρα μου ὅτι θὰ ἀγρυπνήσω,
«γράφουσα μίαν ἐκκλησίαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μου καὶ θὰ ἀναμένω ἐ-
«ναγωνίως τὴν ἀνατολὴν τοῦ περιφλεγούστος ἀστρου τῆς ἡμέρας ὅπως
«φωτίσῃ τὴν ὁδόν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦς θὰ σὲ ἴδω διὰ νὰ ἀν-
«τλήσω τὴν ζωηρότητα ἐκείνην, ἣν καὶ τὸ ἡλιοτρόπιον ἀντλεῖ εἰς
«τὸ πρῶτον φιλίμια τοῦ φεγγαροῦ φίλου τοῦ ἡλίου. Ἀδριανὲ τὰς
«τῆς νυκτός ταύτης ἐντυπώσεις μου. Ἡ Κάρμεν σου».

Ἀφ' οὗ ἐγέλασε τὸν γέλωτα ἐκείνον, ὃν ἀνωτέρω περιεγράψαμεν
ἀπλῶς τοῦ νεκροταφείου καὶ μετὰ τὴν παρὰ τῇ Φιλίππῳ.
«Φιλίππε, τῇ εἶπε διὰ φωνῆς παλλούσης ἐξ ἀγανακτικῆς ἢ κόρη,
«ἥτις σὲ ἡγάπησε τόσο ἐμμανῶς, ἀπέθανε καὶ μετὰ τινος ὥστε σιγ-
«μᾶς θὰ τὴν καλύπτῃ ἡ ψυχρὰ τοῦ τάφου πλάξ, πρὸ τοῦ θανάτου
«τῆς ἐνεπιστεθῇ εἰς τὴν ἀδελφὴν μου τὴν εἰκόνα σου διὸ καὶ
«σοὶ τὴν παραβίω.

Ὁ Φιλίππος ἔλαβε τὴν εἰκόνα καὶ διὰ φωνῆς, τῆς ὁποίας ἡ ψυ-
«χρὸτης κατεβούρδωσε τὸν ἀτυχῆ Ἰούλιον, τῇ εἶπε.

«Γνωρίζω, Ἰούλιε ὅτι τὴν κόρην ἐκείνην πρὸς ἣν εἶχον θώσει
«τὴν εἰκόνα ταύτην, τὴν ἡγάπησας μεθ' ὅσης θερμῆς ἀγαπᾷ πᾶσα
«ἐυγενὴς καὶ γενναία καρδιά, ἀλλ' ὅτι σὺ ἀγνοεῖς εἶναι ὅτι τὴν
«εἰκόνα προσέφερον ἵνα λάβῃ τὴν ἰδικὴν τῆς, τὴν ὁποίαν θὰ σοὶ
«ἀδείκνυσον καὶ θὰ σοὶ εἴλεγον ὅτι ἐκείνη δι' ἣν ἐθυσίασας καὶ τὰ
«ὀρθαίτερα ἐπὶ τῆς ζωῆς σου δὲν σὲ ἡγάπησε ποτὲ—διότι ἡ γυνὴ
«ὅθεν ἀγαπᾷ πρὶν ἢ γίνῃ μήτηρ, ὅποτε ἀγαπᾷ τὸ τέκνον τῆς, διότι
«ἐν αὐτῇ βλέπει ἐαυτήν!—καὶ ὥφειλες νὰ τὴν λησμονήσῃς, ἀλλ'
«ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ ζωῇ μὴ ὁμιλῶμεν πλέον περὶ αὐτῆς.

«Τὴν ἡμετέραν χριστιανὸν! ἀνέκραξεν ἄλλοφρονῶν ὁ Ἰούλιος, «πότε
«λοιπὸν θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ ἀληθὴς θεοὺς τῆς γυναικὸς εἶναι
«ἐκείνη ἐν ἣ ἔταξεν αὐτὴν ὁ μέγας νεκρὸς τῆς Μεθινης—ὁ Μω-
«κάθεθ—καὶ ὅτι τιθεμένη ὑπεράνω ταύτης, καταργάζεται τὴν συ-
«στυχίαν μας;»

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Αἱ δημοσιευόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις ὡς καὶ ἐκ
τῶν λύσεων αἱ περισσώτεραι θὰ βραβεύωνται μετὰ τὴν
λήξιν ἐκάστης τριμηνίας].

Δ'. Τριμηνία

266. ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Λησται ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν καὶ ἡ μὲν πόλις ἔφυγεν ἐκ τῶν
παραθύρων, οἱ δὲ κάτοικοι συνελήφθησαν. Τί εἶναι;

Ἐστάλη παρὰ Ε. Γκαλονόμου.

267. Μεγάλα δείχνει τὰ μικρὰ τ' ἀρσενικόν μου,
Καὶ τρώγεις, λῦτα, μὲτὰ χαρὰ τὸ θηλυκόν μου!

Ἐστάλη παρὰ Ἰδίου.

268. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Τρεῖς ἄνθρωποι μετὰ τὸν περίπατον ἐκάθισαν εἰς καφετεῖον καὶ
ἐπῆραν καφὲ καὶ ὁ πρῶτος ἥρώτησε τὸν καφεπώλην τί νὰ πλη-
ρώσῃ, ὁ δὲ καφεπώλης τοῦ εἶπε. «Ἀνοιξὲς τὸ συρτάριον καὶ ὅσα λεπτὰ
εὔρεις, νὰ βάλῃς ἄλλα τόσα καὶ νὰ πάρῃς 40 λεπτὰ νὰ φύγῃς»,
ὁ δευτέρος λαθὼν τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν ἐπράξε τὸ αὐτό, καὶ ὁ τρίτος
ἐπίσης τὸ αὐτό πόσα λεπτὰ εἶρεν ὁ πρῶτος;

269. Ὁπωριώλης ἀφ' οὗ ἔβωκεν εἰς τὸν πρῶτον ὡλόν του 30
πορτοκάλλια, εἰς τὸν β' 20 καὶ εἰς τὸν γ' 10 παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς
νὰ πωλῇσιν ταῦτα μετὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν, ὅπως εἰσπράξωσι καὶ οἱ
τρεῖς ἴσα χρήματα. Ποία ἡ τιμὴ αὐτῆς τῆς πωλήσεως;

Ἐστάλησαν παρὰ Μ. Ζ. Κορνάρου.

270. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

α') Ποία πόλις τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται εἰς τὰς ὁδοὺς;
β') Ποία νῆσος ἔχει ἐννέα κεφαλὰς;
γ') Ποία βουνὰ λέγουσι, ὅτι, δὲν εἶναι γραμμένα εἰς κανένα χάρτην;
δ') Ποία πόλις συνίσταται ἀπὸ τρεῖς ἄλλας καὶ ποία ἀπὸ τρία
καλὰ;

ε') Ποῖος Ἑλλήν ἔχει κρῖνιν;

Ἐστάλησαν παρὰ Ν. Χ. Σήμακα.

Λύσεις Πνευμ. Ἀσκήσεων 38 φυλλαδίου

250. Τὰ χρήματα. 251. Ἡ ἁγία Ματᾶθσις. 252. Ἡ κολοκύνθη
καὶ οἱ καρποὶ τῆς. 253. α' ὅτι ὁ μὲν ζυμῶναι, ἡ δὲ ζῆ-μόνη, β' ὁ
Ἐπαρκινώνας. 254. Θώραξ-ῶρα. 255. Οἶνός, οἶνος, ὄνος. 256.
 $3^3 \times 3 + 3 + \frac{3}{3}$

ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Γ. Γ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἀποσταλὲν διήγημα ἀδυνατοῦμεν νὰ κατα-
χωρίσωμεν. Ἐκλέξατε ἄλλο διδακτικώτερον καὶ ἠθικώτερον διὰ τοὺς
νέους καὶ τότε εὐχαρίστως θὰ δεχθῶμεν τὴν συνεργασίαν σας.

Ν. Χ. Ζ. Ἡράκλειον. Ὁ κερδοσθεὶς ἔρως δὲν ἐκρίθη καλὸν νὰ
δημοσιευθῇ διότι δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸ πρόγραμμα ἡμῶν. Νέα δημο-
σιεύματα ἐλήφθησαν. Ἐκλέγετε πάντοτε πρωτότυπα.

Κ. Π. Ἀλιανίου. Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Α. Κ. Γ. Ρέθυμνον. Κλίσσὲ ἀπεστάλη ταχυκῶς.

Δ. Χ. Ἀθήνας. Ἐπιστολὴ μετὰ τοῦ «Χρονογράφου» ἐλήφθη. Εὐ-
χαριστοῦμεν διὰ τὰ συγχαρητήρια ὡς καὶ τὴν πολυτίμην συνεργασίαν
σας, πρὸς τὸν «Κρητ. Ἀστέρα».

Γ. Γ. Κ. Κρασιώνας. Συνδρομὴ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Γ. Α. Χ. Βραχάσι. Συνδρομὴ ἐλήφθη. εὐχαριστοῦμεν. Φυλλάδια
ἀπεστάλησαν ταχυκῶς.

Μ. Μ. Μ. Ἀτσιόπουλλον. Φυλλάδιον ἀπεστάλη καὶ πνευμ.
Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν.

Γ. Κ. Ρ. Καστέλλι Πεδιάδος καὶ Ε. Π. Ψ. Φουρφυριῶν. Ἀπο-
λασθέντα φυλλάδια ἐστάλησαν εἰς νέαν διεύθυνσιν.

Δ. Μ. Ἱεροσόλυμα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποσταλίσαν συν-
δρομὴν. Ἐγράψαμεν ταχυκῶς.

Γ. Γ. Ν. Χονμέρι. Β. Β. Τυμπάκι, Γ. Α. Γ. Ἀγία Παρασκευῆς.
Φ. Τ. Ἀμαριανῶν, Γ. Ε. Ζ. Ροδοποῦ, Γ. Χ. Ζ. Βιάνον, Δ. Γ. Κ.
Ἡράκλειον. Γ. Γ. Κ. Π. Ρούματα, Γ. Σ. Κρητῶν, Ν. Κ. Π.
Σελιά, Α. Γ. Σ. Μέσα Λαοσίθι, Μ. Ε. Σ. Πετροκεφάλι, αἱ διευ-
θύνσεις ἡμῶν διωρλόγησαν.

Γ. Κ. Ἀθήνας. Φυλλάδιον Β' ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.

Γ. Α. Σ. Ἅγιον Νικόλαον. Τὸ θέμα ἡμῶν καλῶς γεγραμμένον
δὲν εἶνε ἐπικαιρὸν. Δημοσιευθήσεται βραδύτερον. Γράψατε ἄλλο τι.
Ἐκκλησιαστικὸν Φάρων. Περιοδικόν. Ἀλεξάνδρειον. Παρακα-
λοῦμεν εὐχαριστοῦμενοι ἀποστείλατε ἡμῖν 4 πρῶτα τεύχη, ἵνα ἔχωμεν
πλήρη τὴν σειρὰν τοῦ ἐγκρίτου ἡμῶν περιοδικοῦ.

Μέλαιναν Ἑλπίδα Πατόλακκον. Φυλλάδιον 15 λήξαντος δὲν
ἐλάβετε, διότι δὲν ἐξεδόθη.

Ε. Κ. Ἡράκλειον καὶ Γ. Μ. Χοιδέτοι. Ἡ συνδρομὴ ἡμῶν ἐλήφθη
παρὰ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἀντιπροσώπου ἡμῶν κ. Ζουριζου καὶ εὐχα-
ριστοῦμεν.

Δ. Ν. Ἡράκλειον. Τὰ περὶ ἐπιγραφῶν Σητείας ἀποσταλέντα
ἔχουσι δημοσιευθῇ εἰς φυλλάδιον ὑπὸ τοῦ κ. Ξανθοῦδεου. Προτιμᾶτε
νέας καὶ ἀνεκδότους εἰδήσεις.

Παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἡμῶν μαθηταὶ καὶ
διδάσκαλοι ἡλλάξαν διαμονὴν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν
νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν τὴν διεύθυνσιν των ὅπως τοῖς ἀποστέλληται ὁ
«Κρητικὸς Ἀστήρ», ἄλλως θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῆς Γ' τριμηνίας
εἰς τὸ προσεχὲς ἐλλείψει χώρου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ «ΕΜΠΟΡΙΟΝ», περιοδικὸν διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ.
Κ. Παναγιωτοπούλου, διευθυντοῦ τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐμπορικῆς
Σχολῆς. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον
εἰς τὸ εἶδος τοῦ, ὁ δὲ σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως
κ. Παναγιωτοπούλου εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων διότι διὰ
τούτου ἀναπληροῖ ἐπαισθητὴν ἐλλείψιν ἐν Ἑλλάδι παρουσια-
ζομένην.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ» μηνιαία ἐκκλησιαστικὴ
ἐπιθεώρησις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐξεδόθη τὸ τεύχος τοῦ Ἰουνίου
περιέχον ποικίλην ὕλην.

Ἐκαστον τεύχος ἀριθμεῖ σελίδας 100 καὶ πλέον, τίμημα
ἐγγραφῆς: 25 φρ. κατ' ἔτος διευθυνσίς: Direction du Phare
ecclesiastique rue Gessi Pacha 10.